

Meltem Kahveci

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.10.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Meltem Kahveci

Eserleri:

21. YÜZYIL GENÇLİĞİNE (BİZE)

Gözleriydi gençliğin;
Anlamsız korkulu...
Ne telefon, ne internet kurtuluşu;
Hiçbir şeyi olmadan her şeyi olanların.

Parçalanmış bir ölüydü
Asfaltın üstünde.
Gözleri fırlamış
Boşluğunda
Anlamsız korkulu bakışların.

Kolları, bacakları eksik bir ölüydü,
Yüzü tanınmaz.
Hepimizin yüzüydü hiçbirimizin yüzü olmadığı halde.
Sadece asfaltın üzerinde bir ölüydü.

Kurumuş kanlar vardı;
Yaşanmamış senelerde,
Bir ölüydü asfaltın üzerinde.
Anlamı yoktu artık;
Telaşlı bekleyişlerin, müziğin ve alkolün.
Anlamı yoktu dansın,
Anlamı yoktu futbol maçlarının,
Anlamı yoktu sevdiğinin ellerinin.
Anlamı yoktu;

21. YÜZYIL GENÇLİĞİNİN...

Meltem Kahveci

Aklımı Satmak İsterdim

Aklımı satmak isterdim,
Güzelliğın karşılığında.
Dünya düştü mü tasasına
güzelliğın;
Kaybolurmuş örneğı
ya da saklamak güzelliğı
Aklın gölgesinde.
Yalnızlığı acı da verse hayata tutunmanın,
Tırnaklarınla sarıldığın hayatın
Yüreğindeki hasarlarında bıraktığın
Acılarıydı gözyaşlarım.
Yanında tadılan huzurdu denizi,
Doğın güneşti umudu sabahı.
Hırpalayan gece ruhunu,
Sabahında huzuru...
Ah güzellik neden akılla birleştiremezdim seni?

Meltem Kahveci

Aşk Yetmiyor

Aşk yetmiyor sevdiğim;
Daha büyük şeyler var aşkımdan.
Aşk yetmiyor bize,
Gönül dinliyor fermanları.
Dağlar bizim değil artık;
Gönül bizim mi dersin?

Aşk yetmiyor sevdiğim;
Mutluluk getirmiyor bize
Ya da dediği gibi şairin;
"Mutlu aşk yok dünyada"
Belki acı çekmek mutluluk veriyor bize.
Belki de hepsi birer hayal.

Aşk yetmiyor sevdiğim;
Belki de hepsi bir rüya.
Görüp de sonra uyandığımız,
En güzel rüya.
Uyandığımızda yetmediğini anladığımız,
Binlerce saçmalığı biraraya sığdırdığımız rüya.

Aşk yetmiyor sevdiğim;
Bir rüyanın anısı yetiyor yalnızca.
Gözlerim arıyor,
Bazen özlüyor seni.
Aslında biliyoruz artık bunun aşk olmadığını

Meltem Kahveci

Ateş

ıçimde bir ateş
ateş ki ne ateş
yanmada
korunu yüregimden almada
yanmada....

Meltem Kahveci

Bir Kadın

Bir kadın
Yıldızlara kaldıracak
Şarap kadehini.
Çünkü biliyor; o yalnız kalacağını
Hep kırıklarını toplayacağını.

Bir kadın,
Kara saçlı yalnız...
Biliyor erkeklerin dediği yapılmazsa
Yalnız kalacağını...

Bir kadın
Beklemek değil
Arayıp bulmak istedi sevdiğini.
Beklemeliydi tüm diğer kadınlar gibi...
Bulduğunda niye geldin dedi ona
Ben gelecektim sana.
Sabırsızlığını bir kırık yürekle ödedi
Yüzüne asılı kalan bir hüznle.

Meltem Kahveci

Derin Susuřlarda Saklı Sevda

Derin susuřlarda saklı bir sevda bu;
Gizliydi hep nedenler.
Nedenler diyarında gizlilikti bizimkisi
Belki her şey sırlardaydı
Ya da toplansan toplansan bütün acılarımızdı.;

Derin susuřlarda saklı bir sevda bu;
Zamansızlığı çiziyordu kendi ülkesinde.
Yanlış zamandı işte!
Kendi ülkesinin doğru zamanında

Derin susuřlarda saklı bir sevda bu;
Anlatamıyor kelime oyunları derdimi
Korkular her řeyin sebebi
Ortak kaybedişler diyarında

Derin susuřlarda saklı bir sevda bu;
Güzel havaların neden olduđu
Bir sürü ruh gözünmesi,
Kalp ağrısı
Acısını çekiyorduk işte kendi diyarlarımızda

Meltem Kahveci

GriLerin Kavgası

Çaldırdım kelimelerimi.
Yazmam zor.
Belki de yetmiyor artık kelimeler,
Çok kullanıldığından ucuzladılar.
Diyemem artık SEVGİ hele AŞK.
Pelesenk olmuş dillere
Tüm değer taşıyan sözcükler.
Değer kaldı mı?
Neydi değer?
Önemli olan hassasiyet.
Git gide artan karşıtlıklar, çatışmalar...
Asla bitmeyecek grilerin kavgası;
Siyah ile beyaz diye.

Meltem Kahveci

GüNeŞ BugüN de DoğmaDı

Siyah saçlarının telaşında
Kaybettim ben seni;
Jilet gibi keskin dudaklarının
kımıldayışında,
Dudaklarımı kesişinde.
Hala kanıyor dudaklarımda çizikler,
Hala kanıyor yüreğimde...

Ellerin miydi elimi tutan?
Onlar boşlukta şimdi.
Yüzümdeki rüzgârda ellerinin hayali.
Bırak uyuyayım avuçlarında

Uyanmak keskin bir acı yüreğimde,
Tuzlu bir tat dilimde.
Uyanmak avuçların olmadan
Bu anlamsız karanlığa.

**BIRAK ALLAHŞKINA UYANMAYI
GÜNEŞ BUGÜN DE DOĞMADI DAHA...**

Meltem Kahveci

İstanbul ve Biz

İstanbul bize bakardı,
Gülerdi halimize.
Biz konuşamazdık.
Dalga sesleri bölerdi sessizliğimizi
Yaşıyordum
Seninle
Sen olmadan yanımda.
Acıtıyordu kalbimi soğukluğun,
Gülüşünle açıyordu tüm çiçeklerim.
Yine kaçırdın arkana bile bakmadan.
Konuşamazdık biz.
İstanbul gülerdi sanki halimize.
Küsmüştük çocuklar gibi
Koparmıştık bütün halatları,
Gemiler serbest kalmıştı.
Sonra dalga, akıntı...
Arada bir Boğaz kalmıştı,
Bir de İstanbul...

Meltem Kahveci

İsTanbul

İstanbul

Siyah tüller içinde dans eden kadın...
Siyah saçların akıyor beyaz omuzlarına,
Rüzgarda deviniyorsun siyah t llerinle.

İstanbul

Siyah tüller içinde dans eden fahi e;
 ınlıyor kahkahaların karanlık sokaklarında,
Giriyorsun kanlarımıza,
Tapiyoruz sana...

İstanbul

Siyah tüller içinde dans eden kadın;
Onca tecavüz, onca istila...
Hala geç, hala mutlu;
Şarap gibi durdukça kıymetli...

İstanbul

Siyah tüller içinde dans eden kadın;
Tapiyoruz sana.
Sense acısını  ıkariyorsun bizlerden
Onca tecavüzün, onca istilanın...

06.06.2005 04.37 İstanbul

Meltem Kahveci

NeFeS

Tuttuğum nefesimdi
Kör karanlıklarda.
Duyunca sesini
Bilerek kapattım ışıkları
Ve tuttum nefesimi
Salsam yüreğim taşacak ağızımdan
Duyacaksın bu kalbi
Anlamazsın ki kalpten
Senin kalbin var mı ki?

Meltem Kahveci

Ölü Bedenler

ölü bedenlerle sevişiyordu her gece
ısıtıyordu kanatmak için
donmuş bedenleri

ölü bedenlerle sevişiyordu her gece
can katmak istercesine
cansızlık almak istercesine
hayali sevdalar tadıyordu
bir şarabı yudumlar gibi
hayali denizlerde boğuluyordu

ölü bedenlerle sevişiyordu her gece
saf meleğin içinde beslenen şeytan doğuyordu
her gece....

Meltem Kahveci

Sen1

gözlerin binbir şeyi söyler,
sözlerinse...
gözlerin, içindekini dışa vuran
gözlerin.
hüznün,
beni sarsalayan hüznün,
içimdeki denize taş atan hüznün.
gözlerindeki hüznün
içime akan bir nehir...
denizim dalgalanıyor
senin gözlerinde.
bir kelime, bir nota
dalgalanıyor boşlukta.
seni düşündükçe
gözlerin geliyor aklıma.
küçük bir çocuk taş atıyor denize,
deniz dalgalanıyor,
gözlerim yaşıyor,
titriyor içim
gözlerin geliyor aklıma
gülüyorum boşluğa
sen karşımdaymışçasına....

Meltem Kahveci

Sen2

hüznün ışığında
yakmıyorsun beni.
belki canımı da...
hüzün kokan,
gizli bir şeyler...
sanki gülüyor,
sanki ağlıyor.
sesinin tınlarındaki
Ne zıtlık!
gözler ağlıyor,
ses gülüyor
içime bir nehir gibi akıyor
.....

Meltem Kahveci

SEVDA ve KaN ÇİCEKLERİ

Sevda bitmiyor bu toprakta,
Açmıyor çiçek.
Sen sula istediğin kadar;
Koparıyor onlar
Yüreğindeki topraktan paralarcasına,
Kanatırcasına.
Yerine kan çiçekleri bitiyor,
Nefret tohumları,
Haset dikenleri...

Parça parça kan tükür istersen,
İstersen nefret.
Kus istersen içindekini;
Kan çiçekleri sardıysa yüreğini
Atsan da faydasız
Geçmez acın.

Sök sabırla kan çiçeklerin,
Dalasın dikenleri ellerini.
Sabırla sök
Ellerinin acısına aldırmadan
Yüreğinin acısına...
Sabret,
Bekle,
Yeniden yeşert
Sevda çiçeklerini...

Meltem Kahveci

Sigaranın Dumanında

Yalanları hazinesi,
Yüregini yitirmiş.
Küçücük bir çocuktan tanıdığım.
Büyüdü mü büyümedi mi bilinmez.
O büyüdüğünü sanarken
Sigaranın dumanında,
Biriktirdi yalanları yüreğinde.
Küçücük gözleri büyüdü,
Dev oldu karanlıklarda.
Tanıyamadı kendini aynalarda.
Gözleri bile anlamadı onu.
Bir şehre yabancılaşır gibi
Yabancılaştı yüreğine.
Kaybetti sonra,
Bulamadı bir daha.
Çalıntı mutluluklar topladı yabancılardan
Hayatı tüketerek
Sigaranın dumanında.

Meltem Kahveci

Yaldızlı Kağıda Sardım Şiiri

Kan mıdır
Gösteren gerçeği?
İnanmaz mıyız kan görmeden
Kötü olduğuna?
Görmez miyiz kötülüğü
Duymadan kan kokusu?
Korku ve yokluk çamurladı bizi.
Görmedik aslında gerçek ölümleri,
Görmedik aslında korkuyu.
Yaşadığımız gölge bir oyundu
Geçmişten düşen.
Yaralı topluma doğmuştuk,
Korkan.
Korkmak oldu
İlk öğrendiğimiz.
Sonra cam ekranlarda görüntüler:
Mavi tavşan, koca kuş bir yanda,
Diğer yanda gaz maskeli kaleşnikoflu adamlar...
Önce kaybettik gerçeği.
Bulamadık görüntülerde.
Aramaya başladık sokaklarda;
Bulduğumuz, bulacağımız daha fazla çamurdu,
Cam ekranlarda oynadığımız kanlı oyunlardı.
Yoktu kimimizinse oynayacak cam ekranı.
Çamurlu sokaklarda
Yediğimiz tokatlar, yaldızlı kağıtlar birikti yüreklerimizde.
Sevdik yaldızlı kağıtlara sarılı şeyleri.
Tutkuya dönüştü bizde yaldızlı kağıtlar.
Sonunda ölümü de yaldızlı kağıda
Şarıp sundular
Önümüze...

(24.11.2004)

Meltem Kahveci

Yırtılmış AVUÇLARIM

yırtılmış avuçlarım
çökmüş avurtlarım
garip bir karanlığım
sustukça duyduğum
kalbimin gümbürtüsü

Meltem Kahveci